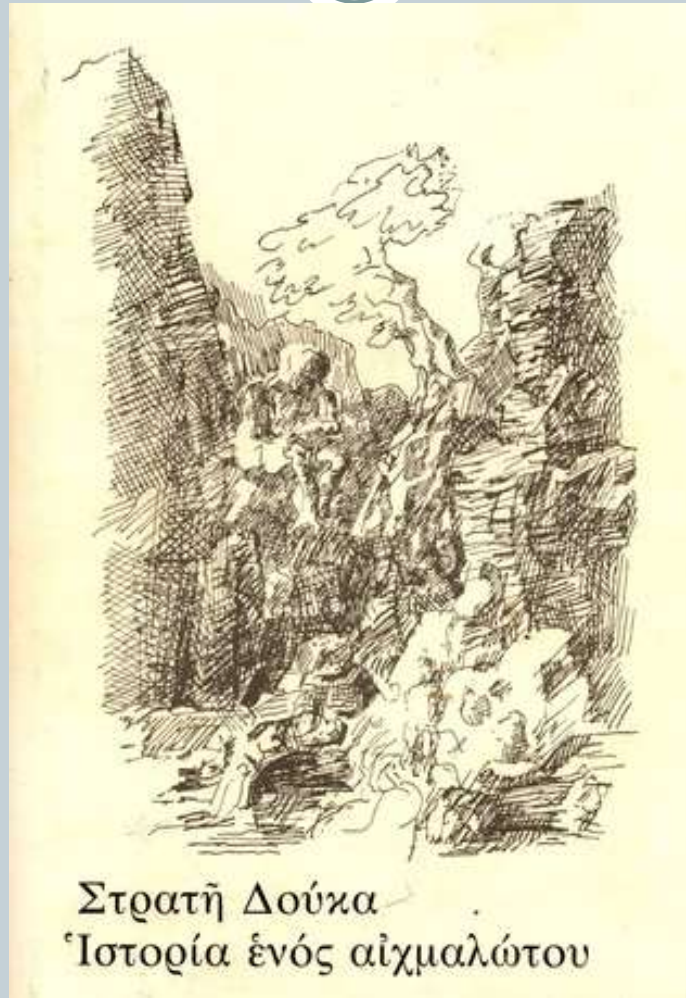

«Η ιστορία ενός αιχμαλώτου» Στρατή Δούκα

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Α1

Το βιβλίο

Στρατὴ Δούκα
Ἱστορία ἑνὸς αἰχμαλώτου

Ο συγγραφέας

- Ο Στρατής Δούκας (1895-1983) ήταν συγγραφέας, κριτικός τέχνης και ζωγράφος. Γεννήθηκε στα Μοσχονήσια της Μικράς Ασίας, όπου τελείωσε το σχολαρχείο. Πήγε γυμνάσιο στο Αιβαλί και εκεί γνωρίστηκε με τον Φώτη Κόντογλου. Το 1912, γράφτηκε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, αλλά διέκοψε τις σπουδές του με την κήρυξη του πολέμου.
- Το 1916 κατατάχτηκε εθελοντικά στην Εθνική Άμυνα. Πολέμησε στη Μακεδονία και στη Μικρασία, όπου τραυματίστηκε και αποστρατεύτηκε το 1923. Στη συνέχεια, κύριο μέλημά του ήταν η διάδοση της λαϊκής τέχνης και της βιοτεχνίας της Μικράς Ασίας στην Ελλάδα, ενώ παράλληλα οργάνωνε εκθέσεις με έργα του Φώτη Κόντογλου και του Σπύρου Παπαλουκά. Το 1927 αρρώστησε βαριά και νοσηλεύτηκε στη Θεσσαλονίκη. Ασχολήθηκε με τη ζωγραφική. Γύριζε τη Μακεδονία, ψάχνοντας υλικό για κάποιους πίνακες και το σημαντικότερο αφήγημά του, *Η ιστορία ενός αιχμαλώτου*.
- Από το 1929, συνεργάστηκε ως δημοσιογράφος με αρκετές αθηναϊκές εφημερίδες και δημοσίευε κείμενά του στο περιοδικό *Κύκλος*. Στον ελληνοϊταλικό πόλεμο υπηρέτησε ως αξιωματικός. Επιστρέφοντας στην Αθήνα το 1942, παντρεύτηκε τη Δήμητρα Δούκα, επίσης λογοτέχνη. Προσχώρησε στο ΚΚΕ και στο ΕΑΜ και βασανίστηκε για τη δράση του από τους Γερμανούς. Μετά την Απελευθέρωση, εργάστηκε στα ιατρεία του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού. Συνεργάστηκε με πολλά περιοδικά και διετέλεσε διευθυντής των *Ελληνικών Γραμμάτων* και γενικός γραμματέας της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών. Λόγω ασθένειας έμεινε κατάκοιτος από το 1962 και ως το θάνατό του. Συνέχισε ωστόσο να συνεργάζεται με περιοδικά, κυρίως τη *Διαγώνιο*, και ολοκλήρωσε τα έργα του *Οδοιπόρος* και *Ενώτια*, αλλά και τα κείμενά του για τον Χαλεπά. Υπέστη δίωξεις από τη χούντα και κατέληξε στο γηροκομείο. Ένα χρόνο πριν το θάνατό του αναγορεύτηκε επίτιμος πρόεδρος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών

Στρατής Δούκας

Προσωπογραφία του Φώτη Κόντογλου

Περίληψη του βιβλίου

Το βιβλίο μας εξιστορεί τις περιπέτειες ενός Έλληνα πρόσφυγα από την Πιερία, ο οποίος συνελήφθη από τους Τούρκους το 1922, όταν καταστράφηκε η Σμύρνη. Μας διηγείται την αιχμαλωσία του στην Πούντα, την απόδρασή του μαζί με ένα φίλο του, τον αγώνα για επιβίωση και την διάσωση του.

Περιγράφει τις άθλιες συνθήκες, κάτω από τις οποίες έζησε, αλλά και τη δύναμη της ψυχής του προκειμένου να σωθεί.

Αποτέλεσμα του αγώνα του ήταν το ταξίδι στην Κωνσταντινούπολη και η διάσωσή του στη Σμύρνη.

Η επιλογή μου

Μια νέα ταινία που προβάλλεται στους κινηματογράφους, με τίτλο «Σμύρνη μου αγαπημένη» ήταν η αφορμή να διαβάσω ένα βιβλίο για την Μικρασιατική καταστροφή. Έτσι ψάχνοντας στην βιβλιοθήκη του σπιτιού βρήκα αυτό το βιβλίο και μου κέντρισε αμέσως το ενδιαφέρον.

Οι πρωταγωνιστές

- Ήρωας είναι «ο αιχμάλωτος», που όπως βλέπουμε στο τέλος είναι ο Νικόλαος Κοζάκογλου. Είναι άνθρωπος δυναμικός και έξυπνος και θα κάνει τα πάντα για να σωθεί από τους Τούρκους. Κάνει υπομονή, ζώντας κάτω από πολύ άσχημες συνθήκες χωρίς να χάνει το θάρρος του. Πιστεύει πολύ στο Θεό και από την πίστη του παίρνει δύναμη για να συνεχίσει.
- Ο φίλος του Κοζάκογλου, το όνομα του οποίου δε μας λέει ο συγγραφέας (τον αποκαλεί σύντροφος), με τον οποίο παίρνουν μαζί την απόφαση να το σκάσουν, όμως αργότερα στην προσπάθεια του να κάνει τον Τούρκο, τον ανακαλύπτουν και τον κρεμάνε.
- Ο Χατζημεμέτης, ένας σωστός και έντιμος άνθρωπος, δίκαιος με τους υποτακτικούς του. Δείχνει φιλοξενία και καλοσύνη στον νέο του τσοπάνη (Κοζάκογλου). Τόσο πολύ τον εμπιστεύεται που του προτείνει να παντρευτεί την ανιψιά του.

Το θέμα που θίγει

Το βιβλίο είναι έργο αντιπολεμικό που παρουσιάζει τα δεινά του πολέμου, την ταλαιπωρία, τον εξευτελισμό και τις κακουχίες που υπομένουν όσοι εμπλέκονται σε αυτόν, αλλά και την καλοσύνη, την ανθρωπιά και το φιλότιμο. Επίσης μας δείχνει πως ήταν η κοινωνία εκείνη την εποχή. Αφήνει το μήνυμα ότι οι λαοί θα σωθούν μόνο με παγκόσμια συναδέλφωση και ειρήνη.

Τι μου άρεσε και τι μου έκανε εντύπωση

- Μου άρεσε πολύ το ότι μέσα από το βιβλίο, μου δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσω πως ζούσαν οι άνθρωποι εκείνη την περίοδο καθώς και να «νιώσω» τα συναισθήματα που έζησε ο ίδιος ο ήρωας.
- Μου έκανε εντύπωση το μίσος που γεννιέται μέσα από τον πόλεμο, το πόσο δυνατός μπορεί να είναι ένας άνθρωπος για να επιβιώσει, και πως η δύναμη της ψυχής μπορεί να είναι σημαντικότερη από τη σωματική δύναμη.

Χρόνια Πολλά και Καλή Χρονιά!

